

Tryb postępowania z ciałem zmarłych w szpitalu był regulowany do tej pory rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 31 października 2006 roku w sprawie postępowania ze zwłokami osób zmarłych w szpitalu. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej część przepisów podniosła do rangi ustawowej. Pozostałe regulacje znajdują się w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie postępowania podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne ze zwłokami pacjenta w przypadku śmierci pacjenta.

Zgodnie z przedłożonym w projekcie aktem wykonawczym procedura jest następująca.

1. Osoba wskazana w regulaminie organizacyjnym podmiotu leczniczego niezwłocznie zawiadamia o śmierci pacjenta lekarza leczącego lub lekarza dyżurnego.
2. Lekarz, po przeprowadzeniu oględzin stwierdza zgon i jego przyczynę oraz wystawia kartę zgonu. W przypadkach określonych w ustawie przyczyna zgonu jest stwierdzana dopiero po przeprowadzeniu sekcji zwłok.
3. Osoba wskazana w regulaminie organizacyjnym podmiotu leczniczego niezwłocznie po stwierdzeniu zgonu zawiadamia wskazaną przez zmarłego osobę lub instytucję, ewentualnie przedstawiciela ustawowego.
4. Pielęgniarka wypełnia kartę skierowania zwłok do chłodni oraz zakłada na przegub dłoni albo stopy zmarłego identyfikator.
5. Ta sama pielęgniarka przekazuje kartę zgonu wystawioną przez lekarza do kancelarii szpitala.
6. Zwłoki osoby zmarłej są przechowywane przez okres co najmniej dwóch godzin od czasu zgonu wskazanego w dokumentacji medycznej w specjalnie przeznaczonym pomieszczeniu, a w razie braku takiego pomieszczenia – w innym chłodnym miejscu, z zachowaniem godności należnej zmarłemu.
7. Zwłoki wraz z kartą skierowania zwłok do chłodni oraz identyfikatorem są przewożone do chłodni.